

36. Дателный служи за отвѣтъ на въпросъ: кому; катю: кому казвашь! — Стояну, Ради; тука: Стояну Ради съ дателенъ падежь.

37. Винитилень падежь служи за отвѣтъ на въпросъ: кого? что? катю: кого учишь? — Стояна; что го учишь? — книга, тука: Стояна, книга съ винителень падежь.

38. Звателень падежь служи за да выкаме прѣдмѣты-ты, кога ся обръщае камъ тѣхъ за нѣчто; напр. Стояне! Радо!

З а б ѣ л ѣ ж в. а) Дателный падежь днесъ въ Българскыи языкъ ся употреблява само въ един. число у имена родъ мъжскыи и у собственыи имена родъ женскыи. А въ нарицателныи женскыи катю и въ всичкыи имена отъ срѣднъ родъ службъ-тѣ на дателный падежь исполнява винителный, придружень съ прѣдлогъ на.

З а б ѣ л ѣ ж в. б) Въ старобългарскыи (черковный) языкъ имало е и другы падежи: родителень, творителень и прѣдложенъ, на кой-то дира съ съгладва и въ днешный языкъ, катю: заходъ (слънца). Много (годинъ); тука: слънца и годинъ съ отъ родителень падежь; съ Богомъ творителень падежь; въ кѣщи, на врѣмени прѣдложенъ падежь. Въ сегашный Българскыи языкъ отношенія-та на тыя падежи изричатъ ся чрѣзь Винителень падежь, придружень съ прѣдлогъ.

39. Имена-та за да дойдѣтъ въ различни числа и падежи измѣнявать окончаніе-то си; това измѣненіе въ окончаніе-то имъ нарича ся склоненіе.

40. Склоненія ся полагать три: по едно за имена отъ всякой родъ.